

Existența și infectarea virusurilor nu sunt dovedite? Interviu cu Marvin Haberland de la Next Level

Marvin Haberland, purtătorul de cuvânt al Next Level, explică într-un interviu acordat Kla.TV că cercetarea virusului nu a putut furniza încă nicio dovadă științifică a virusului. În plus, nu a fost niciodată posibil să se clarifice științific modul în care funcționează infecția. Nenumărate încercări ținute de infectare au eșuat lamentabil. Și totuși, medicina și cercetarea farmaceutică pretind că știu exact cum funcționează.

Astăzi avem ca invitat un om care zguduie fundamentele științei medicale. Cineva care susține că nu există virusi. Sau cel puțin nicio dovadă utilă. Un cunoscător notoriu? Un ezoteric nebun sau chiar un revizionist radical? Vom vedea.

Următoarele teze sunt formulate pe site-ul platformei sale, Next Level: "Mergem pe calea interogării și a regândirii curajoase. Analizăm subiecte virologice și medicale cu o perspectivă nouă, identificăm contradicțiile și cerem autenticitate. Afirmările noastre se bazează ferm pe surse verificabile și oferă o bază solidă pentru o discuție constructivă. Rămânem deschiși perspectivelor inovatoare și promovăm autoexaminarea continuă a științei."

O abordare nobilă! Să-i urăm bun venit purtătorului de cuvânt al Next Level, domnul Marvin Haberland, în studioul Kla.TV. Un călduros bun venit!

Marvin Haberland:

Bună ziua și vă mulțumesc pentru invitație.

Kla.TV:

Da, mi-ar plăcea! Sună foarte interesant pe de o parte. Domnule Haberland, această autoproclamație este nobilă și utilă, dar, pe de altă parte, se pune întrebarea: este cu adevărat necesară în ceea ce privește problema virusului? Problema virusului nu a fost clarificată de peste un secol și dovedită irefutabil prin nenumărate lucrări de cercetare? De ce să dăm timpul înapoi, ca să spunem așa, ca și cum nu ar fi existat cercetarea virusului sonor?

Marvin Haberland:

Da, asta este o întrebare bună. Dacă aplicăm criteriile pe care le-ați formulat sau citit la început la orice subiect, atunci nu trebuie să facem o excepție acolo. Iar dacă aplicăm acest lucru la virologie și examinăm publicațiile virologilor, le analizăm munca și verificăm, de asemenea, validitatea științifică a rezultatelor obținute în urma virologiei, cum ar fi medicamentele, vaccinurile sau recomandările, apar probleme dramatice care au legătură cu metoda științifică. Despre asta vom vorbi astăzi.

Kla.TV:

Da, dar virusii au fost, fără îndoială, găsiți și ne-au fost prezentați în mass-media și în publicațiile specializate. Am adus câteva fotografii ale virusului limbii albastre, virusului HIV, virusului variolei și coronavirusului. Ce se întâmplă cu aceste realizări de pionierat? Dovada este aici, în alb și negru.

Marvin Haberland:

Deci, dacă începi cu ipoteza că, de exemplu, doi oameni se pot infecta reciproc, atunci trebuie să fac un experiment care să-mi susțină sau să-mi confirme ipoteza.

Iar în virusologie, afirmația este că particulele mici sar de la A la B prin aer, de exemplu, și că aceste particule mici infectează apoi pe cineva. Cu alte cuvinte, trebuie să dovedesc acest întreg lanț de cauze și efecte pentru a confirma această ipoteză. Cu toate acestea, imaginile de aici nu sunt rezultatul unui astfel de test sau al unui astfel de experiment, ci imaginile pe care le-ați arătat aici sunt rezultatul experimentelor efectuate de virusologi în laborator - nu in vivo, la om, ci în culturi de celule în laborator - prin prelevarea de culturi de celule, de obicei de la maimuțe, din țesutul renal al maimuțelor, apoi otrăvirea și înfometarea acestora. Apoi sunt create aceste imagini.

Acesta este cunoscut și sub numele de efect citopatic. Dar adevărul este că dacă faceți același experiment din nou cu țesut sănătos de la animale sănătoase sau dacă nu adăugați o mostră de la animale bolnave, veți obține exact aceleași imagini. Acesta ar fi așa-numitul experiment de control în știință sau control negativ. Asta ar trebui de fapt să excludă posibilitatea ca montajul, montajul experimental din laboratorul meu, să nu producă în sine acest rezultat aici.

Aceasta înseamnă că dacă fac acum un experiment și iau probe sănătoase, obțin exact aceleași imagini. Dar virusologii nu fac niciodată asta. Ei fac doar un singur test, apoi fotografiază aceste imagini și susțin că acestea sunt agenți patogeni. Cu toate acestea, ei nu au demonstrat, în primul rând, că acest lucru se întâmplă în mod specific numai la bolnavi și, în al doilea rând, că aceste structuri declanșează efectiv boala. Căci, în etapa următoare, o imagine singură nu e o dovadă că particula sau această structură cauzează boala. Aș putea să arăt o casă distrusă și să spun că pagubele au fost cauzate de un cutremur, dar imaginea singură nu poate dovedi asta. De asemenea, daunele ar fi putut avea o altă cauză.

Aceasta înseamnă că, după ce am fotografiat și prezentat această imagine, ar trebui să izolez aceste structuri. Apoi, într-un experiment următor, să le dați animalelor sau oamenilor și apoi să le arătați: Aha, ei se îmbolnăvesc chiar acum cu aceleași simptome când le dau aceste structuri. Nici virologii nu fac asta. Prin urmare, lucrările se desfășoară exclusiv în laborator. Culturile de celule sunt otrăvite, înfometate cu antibiotice și așa mai departe, apoi apar aceste efecte, numite efecte citopatice. După cum am spus, ele se dezvoltă exact în același mod, fără a se distinge, chiar și în țesuturile sănătoase.

Și există multe, multe studii virusologice, publicații virusologice, în special în perioada de început a virusologiei moderne, în anii 1940 și 1950. Iar ulterior a fost, de asemenea, publicat de nenumărate ori, că acest efect apare și atunci când se utilizează țesut sănătos. Iar virologii au evitat constant să controleze aceste experimente cu țesut sănătos încă din anii 1980 și 1990. Acest lucru nu se mai face. În schimb, am purtat numeroase corespondențe. În acest scop, am depus numeroase cereri în temeiul Legii privind libertatea de informare sau al așa-numitei Legi privind libertatea de informare. La nivel mondial, internațional, Institutul Robert Koch, Serviciul de Sănătate Publică din Anglia, din Italia, CDC din America, Institutul Pasteur din Franța, Universitatea din Melbourne din Australia, Institutul Doherty și așa mai departe. Pentru toate tipurile de virusuri, rujeolă, SARS-CoV-2, HIV. Iar mesajul este întotdeauna același: "Nu, nu facem niciun experiment de control, controale negative cu material sănătos." Categorie nu se face.

Kla.TV:

Dar dacă ei sunt conștienți de această diferență, care este explicația lor? Atunci de ce nu fac asta? Spun: "Da, am rezolvat asta în anii 1940, nu mai avem nevoie de asta."?

Marvin Haberland:

Deci răspunsurile variază. Uneori auziți răspunsul că nu există capacitatea de a efectua

aceste experimente. Să vă concentrați pe deplin și complet asupra experimentelor pozitive. Acesta a fost, de exemplu, răspunsul Australiei pentru SARS-CoV-2.

În alte cazuri, cum ar fi cel al febrei aftoase de la Institutul Friedrich Loeffler, ni s-a spus că acest lucru nu este necesar, deoarece au fost deja utilizate alte metode, metode indirecte, pentru a dovedi că un virus era prezent în eșantion. Și voi spune doar că acestea sunt scuze comune pe care le auziți adesea.

Dar acestea nu sunt satisfăcătoare din punct de vedere științific și, de asemenea, încalcă metoda științifică, care este, de asemenea, obligatorie pentru toți virologii și instituțiile în conformitate cu § 1 din Legea germană privind protecția împotriva infecțiilor. Acesta afirmă că fiecare trebuie să lucreze în conformitate cu stadiul actual al tehnologiei.

Iar Fundația Germană de Cercetare din Germania definește pentru toți oamenii de știință care sunt de fapt regulile muncii științifice. Și precizează clar că trebuie să efectuăm controale negative sau că trebuie să ne controlăm metodele, să documentăm totul astfel încât oricine să înțeleagă. Iar acest lucru este pur și simplu complet încălcat în virologie. Iar dacă efectuați controale, de exemplu, am publicat și noi acest lucru, am publicat experimente de control în care materialul, materialul sănătos, este amestecat cu exact aceleași antibiotice pe care le folosesc virologii, cu exact aceleași tehnici de înfometare pe care le folosesc virologii, atunci apar exact aceste efecte. Acest lucru a fost, desigur, publicat de mai multe ori în trecut de către virologii înșiși, dar, după cum am spus, vorbim despre perioada anilor 1940 până în anii 1960 și 1970, dar din anii 1980 și 1990 acest lucru pur și simplu nu a mai fost făcut.

Kla.TV:

Vorbim mereu despre viruși. De ce există antibiotice în aceste culturi celulare? Ce caută ele acolo?

Marvin Haberland:

Da, și asta este o întrebare foarte, foarte importantă și bună. Virusologii folosesc antibiotice în aceste experimente pe culturi celulare în laborator deoarece doresc să dezinfecteze cultura celulară. Doriți să împiedicați bacteriile sau alte microorganisme să influențeze experimentul. Ei vor doar virușii, care practic nu sunt vii, nu sunt ființe vii, vor doar ca acești viruși să aibă efectul lor. Și vor practic să elimine și să eradicaze toate celelalte microorganisme. Cu toate acestea, virusologii trec adesea cu vederea că antibioticele în sine sunt deja un factor de stres major pentru țesut, pentru această cultură celulară.

Și adăugarea de antibiotice, de obicei se folosesc și două, penicilină și streptomycină în combinație, care singure duc la stresarea culturii celulare și apoi la acest efect, efectul citopatic, în care cultura celulară se dizolvă și ne este apoi vândută ca un fel de imagine virală. Există, de asemenea, declarații clare din partea virologilor în corespondență, inclusiv din partea unor instituții precum Institutul Friedrich Loeffler: Asta e bine cunoscut. Virusologii știu că antibioticele sunt problematice pentru țesuturi și pot provoca acest efect citopatic. Acesta este motivul pentru care, din punct de vedere științific, sunteți obligați să faceți un control, în care adăugați antibiotice la un eșantion sănătos, ceea ce nu se face niciodată.

Kla.TV:

Deci, chiar și cu metodele mai moderne și microscopul electronic de scanare mai bune, aceleași efecte pot fi observate la persoanele sănătoase și la cele bolnave.

Marvin Haberland:

Da.

Kla.TV:

Nu există nicio diferență?

Marvin Haberland:

Nu există nicio diferență, este imposibil de distins. Există un alt aspect pe care Fundația

Germană de Cercetare îl solicită și care nu este niciodată aplicat în virologie, și anume orbirea. De fapt, ar fi important ca virologii din laborator să nu știe care probă a fost infectată și care a provenit dintr-o sursă sănătoasă, de exemplu, astfel încât să nu aibă o prejudecată față de limba engleză sau o opinie preconcepțuită. De asemenea, acest lucru nu este efectuat niciodată în întregul domeniu al virusologiei. Cu alte cuvinte, avem de fapt mai multe încălcări ale metodei științifice. Lipsa experimentelor de control, lipsa documentației complete și lipsa orbirii și toate acestea sunt încălcate în mod constant - inclusiv de către Institutul Robert Koch.

Așa cum am spus, nu este doar o critică a metodei științifice, ci știm că atunci când se fac aceste experimente de control, se obține același rezultat. Aceasta este pur și simplu refutarea și falsificarea directă a virusologiei - cel puțin a acestui efect. Am vorbit despre aceste imagini aici, despre experimentele pe culturi celulare. Virusologii efectuează apoi o a doua etapă, și anume secvențierea genomului, după cum poate au auzit unii telespectatori. Scopul este de a descoperi genomul sau informația genetică a unui virus. Toate acestea sunt realizate cu ajutorul unui model computerizat, ca să spunem așa. Aceasta este o simulare pură pe calculator folosind programe software. Nu are nimic de-a face cu secvențierea reală și nici aici nu se fac controale.

Ar trebui, de asemenea, să secvențiați cultura de celule sănătoase, care produce exact aceste efecte. Și iată că, dacă faceți asta, găsiți aceleași genomi, aceiași viruși în cultura de celule sănătoase. Aceasta înseamnă că pot calcula toți virușii din cultura celulară sănătoasă pe care am otrăvit-o cu antibiotice și am înfometat-o. De asemenea, pot găsi HIV acolo cu ajutorul programului de calculator. De asemenea, pot găsi SARS-CoV-2 acolo, variantele de SARS-CoV2. Pot simplifica totul și mai mult prin supunerea acestei culturi celulare la anumite etape suplimentare, cum ar fi într-un PCR, în care amplific această cultură celulară, ca să spun așa. Cu alte cuvinte, măresc pur și simplu materialul. Acest lucru facilitează și mai mult găsirea și calcularea virușilor de către programul computerizat. Și criticăm toate acestea pentru că vedem că dacă le controlați în mod rezonabil, așa cum ar trebui să fie științific, atunci falsificăm și refuzăm afirmațiile virologilor. Și - totul a sunat destul de complicat, poate ar trebui să-l ascultați o dată sau de două ori - dar acum vine cel mai simplu și mai important punct, care ar trebui să fie absolut logic pentru toți spectatorii. Indiferent de aceste imagini care ne sunt arătate mereu și de experimentele de cultură celulară și de secvențierea genomului pe computer - complet independent de acestea: Toate experimentele de contagiune care au fost efectuate vreodată în istorie, adică aducerea laolaltă a oamenilor sănătoși și a celor bolnavi, fie animale, fie oameni, au eșuat. Toate au eșuat! Deci, ori de câte ori încerc să aduc oameni bolnavi și sănătoși împreună într-un experiment controlat și să dovedesc contagiunea, nu funcționează niciodată! Iar aceasta este o altă respingere directă a virologiei.

Kla.TV:

Da, poate indirect. Dar nu poți spune că nu există viruși care declanșează boli atunci când vezi aceste infecții. Adică, se vede în clasă. Atunci un copil este bolnav, apoi următorul copil e bolnav, profesorii sunt bolnavi, jumătate din clasă este goală. Tocmai am avut din nou asta. Cum ar trebui să se întâmple asta?

Dacă se dovedește că nu există bacterii implicate, ci aceste simptome nespecifice cu care trebuie să vă confrunțați adesea, dar care reapar întotdeauna. Aceasta este o clinică tipică care apare. Cum explicați asta?

Marvin Haberland:

Da, atunci când observăm aceste lucruri, apar ipoteze științifice. De exemplu, că acum există particule sau viruși care sar peste. Aceasta este o ipoteză foarte bună. Dar când o testezi, nu funcționează. Așadar, avem nevoie de mai multe idei, mai multe ipoteze. Desigur, ne-am

gândit mult și la acest aspect. Dacă nu sunt virușii, ce ar putea fi? Sau germenii? În legătură cu studiile științifice, întâlnim în mod clar aspecte precum nutriția, influențele mediului, toxinele și expunerea la influențe externe.

Desigur, sursele de radiații, cauzele psihologice și stresul sunt de asemenea posibile. Toate acestea sunt cauze care pot fi, de asemenea, verificate foarte bine experimental, în orice experiment. Pot produce simptome doar prin alimentație. Pot induce tumori prin intermediul toxinelor. Pot induce tumori folosind experimente cu radiații. Pot activa și dezactiva simptomele prin simpla apăsare a unui buton, folosind aceste variabile. Cu alte cuvinte, știm deja destul despre multe simptome, cum le putem produce în experimente și despre ce este legat cauzal de ele, ca să spunem așa. Nu despre toate, ci despre foarte multe. De aceea spunem că are mai mult sens să continuăm cercetarea în acest domeniu și să efectuăm cercetări deschise, în loc să ne concentrăm tot timpul asupra acestui subiect, care a fost complet respins de la început până la sfârșit. Acest lucru blochează, de asemenea, noi perspective, noi cercetări, noi cunoștințe. Acesta este un alt lucru pe care îl criticăm puternic, și anume faptul că restrânge foarte mult orizontul cunoașterii la un subiect care a fost respins.

Kla.TV:

Am înțeles corect? Nici virușii, nici bacteriile nu sunt responsabile de infecție?

Marvin Haberland:

Așa este. Științific vorbind, dacă faceți aceste experimente cu viruși sau cu ceea ce pretindeți că sunt viruși acolo, nu puteți dovedi contagiunea acolo. Dar dacă faceți asta cu bacterii pe care le puteți vedea optic la microscop, care chiar există, nu putem provoca o infecție într-un experiment controlat dacă luăm aceste bacterii izolate. Exemplu: Dacă acum iau salmonella sau alte bacterii despre care se pretinde că sunt cauza anumitor simptome, atunci nu pot infecta sau contamina cu ele o ființă vie sănătoasă. Asta nu funcționează. Se observă doar atunci când un organism viu este deja bolnav sau simptomatic că bacteriile se înmulțesc și la nivel local în același timp, ca un efect secundar, ca să spunem așa. Dar pentru a face o analogie pentru spectator, este ca o casă în flăcări. Acum, când văd case în flăcări, de obicei sau aproape întotdeauna observ că acolo sunt și pompieri.

Cu alte cuvinte, corelația, însoțirea este foarte, foarte înaltă. Dar asta nu e o dovadă că pompierii sunt și cauza incendiului. Ele apar doar în același timp cu focul. Așa că trebuie să fiți foarte, foarte atenți cu microorganismele și bacteriile și să vă uitați atent. Doar pentru că apar împreună cu un simptom nu înseamnă că sunt cauza. Căci, așa cum tocmai am spus, dacă scot bacteriile în izolare, și le dau unei persoane sănătoase care nu este bolnavă, nu se va întâmpla nimic. Iar aceasta este de fapt o înfirmare a faptului că există infecții sau contagii prin microorganisme, cum ar fi bacteriile. Dar asta include și paraziții și viermii. Nici asta nu funcționează. Așa că nu poți infecta oamenii sănătoși în acest fel. Nu funcționează.

Kla.TV:

Da, dar revenind la această situație a clasei. Nu toți copiii mănâncă la fel. Ei nu au exact aceleași condiții de viață. Așadar, cum se face că toți dezvoltă aceleași simptome?

Marvin Haberland:

Deci, dacă spunem că avem simptome similare într-o clasă: În primul rând, nu afectează întotdeauna toți copiii, ci doar câțiva. Trebuie să căutăm un teren comun. Copiii sunt toți în aceeași cameră. Toți au aceleași ore. Toți sunt expuși la aceleași condiții climatice. Toți sunt expuși la aceleași condiții de mediu în această cameră. Acestea ar putea fi suficiente variabile sau argumente, care, desigur, ar trebui testate într-un experiment adecvat. Acesta ar fi al doilea pas. Dar nu ducem lipsă de ipoteze. Exact.

Kla.TV:

Dar dacă spuneți că existența acestor viruși care cauzează boli nu a fost dovedită și că

știința nu știe practic ce face sau ce caută, cât de utile sunt măsurile preventive precum vaccinările?

Marvin Haberland:

Da, acestea ar putea fi utile chiar și fără detectarea virusilor, dacă ar prezenta un avantaj într-un experiment rezonabil. Prin urmare, indiferent dacă există sau nu virusi, vaccinarea ar putea funcționa în continuare. Dar nu se întâmplă asta dacă se experimentează acum cu vaccinurile. În primul rând, marea majoritate a studiilor de vaccinare nu respectă normele științifice. Aceasta înseamnă că avem cel puțin două grupuri. Unul primește vaccinul, celălalt primește un placebo adecvat. Apoi se examinează tabloul pur clinic.

Acesta a fost cazul cu coronavirusul, de exemplu, cu vaccinurile împotriva coronavirusului. Ei au avut grijă să aibă și un grup placebo. Apoi i s-a dat sare de masă, care în sine nu ar fi un placebo adecvat. Deoarece un placebo într-un control negativ rezonabil ar trebui să difere de fapt de substanța activă doar într-o singură variabilă, astfel încât să te poți uita doar la această variabilă. În acest caz, ar fi această componentă virală. O soluție salină diferă de vaccinul real în sute de variabile. Dar acesta este un alt subiect. Ce a fost făcut în aceste studii corona pentru vaccinurile corona? De exemplu BioNTech-Pfizer? Oamenii au fost apoi pur și simplu testați cu teste PCR.

Cu toate astea, dacă citiți caracterele mici ale studiului, același număr de oameni au fost bolnavi în ambele grupuri. Aceste studii le numesc "cazuri suspectate de Covid-19". Cu alte cuvinte, a existat aproximativ același număr de oameni bolnavi. Nu a fost posibil să se facă o distincție în clinica actuală. Deci, vaccinarea nu a avut niciun efect clinic. Doar testul PCR a fost diferit. Și tot aici criticăm vaccinurile. Ele nu sunt dovedite științific a fi eficiente împotriva bolilor. Și pentru a completa totul, ca să spun așa: Dacă vă uitați la rujeolă și tuse convulsivă sau la alte boli care sunt asociate cu vaccinările, unde se susține în medicina convențională că vaccinările au eradicat bolile, puteți vedea de fapt că, cu mult înainte ca orice vaccinare să fie introdusă în statistici, evoluția bolii era deja în declin, și chiar foarte mult. În unele cazuri până la 95 %, ca în cazul rujeolei. Incidența rujeolei a scăzut în Germania înainte de introducerea vaccinării. Aceasta înseamnă că boala dispăruse deja atunci când a fost introdusă vaccinarea. Deci nici din aceste date nu pot fi derivate efecte. Acesta este motivul pentru care criticăm vaccinurile la fel de mult cum criticăm virusologia. Și, apropo, majoritatea celorlalte medicamente sunt, de asemenea, considerate ineficiente și inutile.

Kla.TV:

Dar asta seamănă destul de mult cu o fraudă. În opinia dumneavoastră, toți virusologii și cercetătorii medicali sunt escroci și oameni răi?

Marvin Haberland:

Nu, deloc. Întotdeauna trebuie să includem componenta umană. Pentru că acești oameni și-au dedicat întreaga viață acestui subiect, acestei cercetări. Ei sunt părtinitori, cum s-ar spune în engleză, sau cu păreri preconcepute, au o viziune distorsionată, nu pot gândi deschis și adesea întreaga lor existență depinde de asta. Cu alte cuvinte, ei au familii, copii și așa mai departe și nu își pot permite să fie critici.

Întotdeauna trebuie să iei în considerare acest lucru, asta nu îi face automat pe oameni băieți răi. Mulți virusologi pot fi acuzați de ignoranță. Pentru că resping în mod constant ofertele noastre de dialog. Uneori primim răspunsuri la solicitările scrise, dar nu întotdeauna și este foarte, foarte dificil să intrăm într-o dezbatere obiectivă, științifică. Așa că îi puteți învinovăți pentru asta, dar în principiu nu aș spune că toți medicii sau toți virologii și așa mai departe o fac întotdeauna intenționat. Este doar o anumită autoprotecție, o anumită ignoranță a subiectului.

Kla.TV:

Cu toate acestea, susținătorii teoriei virusului spun că numai odată cu introducerea igienei,

de exemplu de către Ignaz Semmelweis în ginecologie și Robert Koch prin teoria germinilor, bolile infecțioase au început să scadă în primul rând. Nu riscați atunci, prin declarațiile dumneavoastră, ca aceste realizări să fie anulate din nou?

Marvin Haberland:

Întotdeauna trebuie să faci diferența. Măsuri cum ar fi îmbunătățirea igienei pot avea cu siguranță un efect, de exemplu, pur și simplu pentru că permit mai puțin material străin în rană sau în corpul meu. Desigur, organismul reacționează la murdăria străină, să spunem doar, prin inflamație. Asta este foarte clar și corect. Dar asta nu are neapărat legătură cu virușii. În virologie, afirmația este destul de clară: există particule mici care declanșează boli, care sunt cauza. Și trebuie să dovedesc asta științific. Nu pot să o las așa. Există cu siguranță condiții îmbunătățite în ceea ce privește igiena. Dar și aceasta are limitări severe. De exemplu, multe studii au fost efectuate în perioada coronavirusului, sau în cazul gripei, unde au fost studiate două grupuri. Unul a aplicat condiții de igienă, celălalt nu. Sau unul folosea măști, iar celălalt nu. Și în toate aceste așa-numite studii RCT standard, în care există două grupuri și o singură variabilă diferă, se constată că nici măsurile de igienă, nici măștile nu au avut vreun efect. Ambele grupuri au avut întotdeauna același număr de pacienți bolnavi, simptomatici. Deci nu a existat nicio diferență semnificativă din punct de vedere statistic. Și acest lucru înfirmă, de asemenea, această ipoteză. Cu toate acestea, igiena este, desigur, sensibilă pentru rănilor deschise, așa cum tocmai am spus. Deoarece organismul este pur și simplu mai sănătos atunci când nu există substanțe străine în țesuturi. Asta e clar.

Kla.TV:

Apoi, istoric, au existat și aceste încercări majore de infectare. Deci, între războaiele mondiale, în războaiele mondiale. Nu s-a ajuns la concluzia că există și alte mecanisme patogene în afară de bacterii care pot fi atribuite acestor particule?

Marvin Haberland:

Deci, există de fapt destul de multe încercări de contagiune care au fost făcute istoric. La vremea gripei spaniole, dar și mai târziu, cu rujeolă și multe altele, gripă și alte boli. Și am menționat la început că ele eșuează întotdeauna. Deci nu puteți demonstra niciodată că puteți infecta oamenii într-un mod controlat. Nu funcționează niciodată. Și în acel moment, cel târziu, ar trebui să începeți să vă gândiți și să vă gândiți că ceva nu poate fi în regulă. Desigur, medicii sau personalul din cadrul acestor studii au fost întotdeauna îngrijorați. Hei, cum se poate așa ceva? Aici încercăm să folosim experimental cele mai infecțioase boli și nu funcționează niciodată. Cum se poate așa ceva? Apoi, bineînțeles, argumente de genul: "Da, poate că virușii nu au fost concentrați suficient de puternic sau poate că acești subiecți erau imuni".

Acestea sunt toate ipoteze bune, fără îndoială. Dar adevărul este că nu am reușit niciodată să dovedim infecția în cadrul unui experiment. Și mai întâi trebuie să se lase lucrurile așa, mai întâi trebuie digerate și conștientizate.

Iar asta respinge afirmația că avem contagiune aici și că aceasta funcționează prin intermediul acestor particule. Asta se poate vedea și în aceste studii de mască. Dacă măștile FFP2 au fost purtate, de exemplu, sau dacă au existat viruși, atunci ar trebui să existe un efect. Sau măștile de igienă ar trebui să arate un efect, dar nu arată. Acest lucru înseamnă că avem întotdeauna, întotdeauna, infirmări ale virologiei în mai multe dimensiuni, în diferite experimente. Bineînțeles, acum puteți încerca să o mențineți în viață cu toate forțele și resursele dumneavoastră, ceea ce se și face, pentru că depinde foarte mult de ea, de industrie, de cifra de afaceri, de bani și așa mai departe.

Vă puteți imagina că, dacă ar începe să se prăbușească, ar avea loc un cutremur uriaș și, bineînțeles, se dorește evitarea acestui lucru. Vrem doar să subliniem în mod științific și

obiectiv că există probleme enorme, contradicții enorme, atunci când te uiți la știință și nu poți accepta asta ca om de știință. Ca om de știință critic, nu poți accepta asta.

Kla.TV:

Cu alte cuvinte, sursele sunt de așa natură încât această teorie nu este cu adevărat sustenabilă. Ați citit chiar dumneavoastră aceste surse?

Marvin Haberland:

Exact, la Next Level, după cum tocmai am spus, am corespondat cu nenumărate instituții, peste 200 dintre ele, cu virusologi. Am realizat interviuri, am întrebat Institutul Robert Koch și toate celelalte instituții din lume care au ceva de raportat în acest domeniu.

Și toată lumea confirmă că nu există controale negative cu probe sănătoase, că nu există deloc controale negative în secvențierea genomului. Deci nu există niciun fel de control negativ. Faptul că experimentele de infectare nu sunt efectuate din motive etice, de exemplu, sunt astfel de argumente false în apărarea lor. De asemenea, s-ar putea face acest lucru cu animale, așa cum se face tot timpul cu vaccinurile și alte medicamente, dar, în mod ciudat, argumentul de aici se bazează pe etică. Așa că pur și simplu se încearcă protejarea de aceste contradicții, iar un spectator atent sau chiar o persoană cu spirit științific va realiza rapid că există probleme enorme în dovezile științifice și, de asemenea, în această relație cauză-efect. Să revenim la aceste imagini de aici, la aceste structuri.

Există o lucrare excelentă a Institutului Max Planck pentru Istoria Științei de Karlheinz Lüdtke. El a investigat istoria timpurie a virusologiei și a ajuns la concluzia că aceste imagini ridică probleme enorme, deoarece nu sunt imagini optice de la microscop, așa cum le știm noi, ci nu sunt de fapt deloc imagini. Aici lucrăm cu un microscop electronic. Probele care sunt plasate în acest microscop electronic, într-o cameră vidată, trebuie să fie puternic tratate. De exemplu, acestea trebuie să fie acoperite cu vapori de metal, astfel încât curentul să fie conductiv, iar apoi trebuie să fie înghețate sau fixate între două plăci de sticlă cu rășină epoxidică. Acesta este un număr enorm de influențe asupra acestui țesut, care, de asemenea, stresează țesutul și ar putea duce deja la modificări.

Și Karlheinz Lüdtke de la Institutul Max Planck a stabilit, de asemenea, că există probleme enorme cu artefactele - așa le numim noi în știință. Artefactele sunt rezultate sau structuri care apar doar datorită circumstanțelor experimentale. Iar acestea nu sunt imagini, ci curenți electrici convertiți în computer, care sunt apoi transformați matematic într-o imagine, ca să spunem așa. Iar asta este o altă problemă. Cu alte cuvinte, în cel mai bun caz avem de-a face cu dovezi indirecte, dar niciodată cu dovezi directe. Dovada directă ar fi: Am o persoană bolnavă, am o persoană sănătoasă, îi aduc împreună, el infectează cealaltă persoană, se îmbolnăvește. Iau salivă sau mucus de la o persoană bolnavă, dau acest mucus unei persoane sănătoase și ea se îmbolnăvește. Asta ar fi o dovadă directă. Acest lucru nu se întâmplă niciodată în virologie. Dacă faci asta, nu funcționează. Și aceasta este principala critică a întregii probleme.

Kla.TV:

Deci, să rezumăm rezultatul. Știința și cercetarea ar face bine să mențină discursul deschis. Căci s-ar putea să ne aflăm în fața unor erori de bază, poate nu numai în virologie, ci și în alte domenii. Asta ar încălca, așa cum ați subliniat, fundamentele științei. Da, ar duce în cele din urmă la absurditate. Și aceasta ar fi, desigur, o situație în care nu vrem să ajungem, în care pur și simplu regresăm la vremuri întunecate, în care nu poți dovedi lucrurile în mod concludent. Domnule Haberland, vă mulțumesc pentru acest interviu. Aștept cu nerăbdare să aud ce are de spus publicul. Kla.TV aduce voci contra necenzurate, astfel încât să putem percepe care este realitatea. Vă mulțumim foarte mult.

Marvin Haberland:

Da, vă mulțumesc pentru această oportunitate. Cred că este incredibil de important. Mulți

telespectatori vor fi auzit cu siguranță de acest subiect înainte, dar majoritatea cu siguranță nu. Și, așa cum am spus deja, este incredibil de dificil să vorbești despre acest subiect în public.

Primești respingeri peste tot doar dacă vrei să vorbești despre acest subiect. Așadar, s-ar putea spune că încearcă să suprimă aceste informații. Îi invit pe telespectatori să verifice toate declarațiile mele pe site-ul nostru wissen-neu-gedacht.de. Avem multe publicații cu toată corespondența, cu toate sursele dezvăluite, inclusiv multe proceduri judiciare în acest domeniu. Avem și o aplicație, Nexiqa, [<https://nexiqa.com/>] unde puteți folosi metoda ChatGPT "întrebare și răspuns" pentru a explora toate aceste subiecte, pentru a citi toate aceste publicații virologice cu ajutor, ca să spun așa.

Cum recunosc exact în publicație că știința a fost ignorată sau încălcată, sau în corespondența cu virusologii și așa mai departe? Deci, veți obține o mulțime de informații acolo.

Kla.TV:

Foarte bine, apoi este la latitudinea telespectatorului să verifice singur faptele și să vă pună întrebări. Vă mulțumim foarte mult.

Marvin Haberland:

Mulțumesc și eu.

de hm./sl.

Surse:

Webseite von Next Level www.wissen-neu-gedacht.de Stellungnahme zur Virologie von Next Level(Quellen, relevanten Studien und Schriftverkehre zum Thema Virus-Nachweis) www.wissen-neu-gedacht.de/stellungnahme-virologie Telegram-Kanal von Next-Level <https://t.me/NextLevelOriginal> Im Interview erwähnte App „NEXIQA“ www.nexiqa.com

S-ar putea să te intereseze și:

Kla.TV – celelalte știri ... libere – independente – necenzurate ...

- ➔ despre ce nu ar trebui să tacă mass-media ...
- ➔ Lucruri puțin auzite – de la popor, pentru popor! ...
- ➔ Informații noi în mod regulat www.kla.tv/ro

Rămâneți pe recepție – se merită!

Abonament gratuit la newsletter-ul nostru de e-mail : www.kla.tv/abo-en

Sfat pentru securitate:

Din păcate vocile contra sunt cenzurate și suprimate tot mai mult.

Atâta vreme cât nu raportăm conform ideologiei și intereselor mediei mainstream, ne aflăm în mod constant în riscul de a se găsi pretexte pentru închiderea sau dăunarea Kla.TV.

Așa că alătură-te unei rețele independente de internet astăzi! Apasă aici:

www.kla.tv/vernetzung&lang=en

Licență: Licență Creative Commons cu Atribuire

Distribuirea și reproducerea materialelor este încurajată cu menționarea sursei.

Materialul nu poate fi prezentat într-un mod scos din context.

Folosirea materialelor de către instituțiile finanțate din bani publici este interzisă fără un acord scris. Încălcărilor pot fi urmărite penal.